

**SÈRIE 2.****Exercici 1. (3 punts)**

Es pretén que es respongui indicant les fases de tot projecte de disseny, fent referència a l'exemple de la tenda d'acampada. Diferents autors –Munari, Bonsiepe, Löbach, Maldonado,...- aborden el tema de la metodologia amb lleus variacions sobre el nombre de fases a incloure en la realització d'un projecte. En realitat es poden donar com a vàlides totes elles, però és important que es faci referència a les següents fases de projectació, malgrat variïn els seus noms o la manera d'estructurar-les. Orientativament és important anomenar:

A. ANÀLISI DEL PROBLEMA, on caldria fer constar la recollida d'informació i l'anàlisi de les dades recollides.

En aquest apartat el dissenyador ha de concretar quin tipus de tenda s'ha de projectar (definint condicionants com pes, volum, capacitat, ...) i aclarir qüestions com per exemple a què haurà d'estar destinada, si a l'alta muntanya o a la costa, si es preveu que el seu ús serà continuat (com podria ser d'un mes sencer en un mateix camping) o per anar-la muntant cada dia (per exemple fent una travessa pel Pirineu), ...

Dins de la recollida d'informació també és important l'estudi de les sol·lucions adoptades per les tendes d'acampada que han estat projectades anteriorment: materials, estructura, avantatges i inconvenients, etc...

B. SOL·LUCIONS AL PROBLEMA o fase de creació, quan el dissenyador comença a esbossar fins a arribar a una o varies propostes, en aquest cas, de tendes d'acampada.

C. VALORACIÓ DE LES SOL·LUCIONS AL PROBLEMA o fase de validació, on es comprova que el producte resultant compleixi amb els condicionants esmentats a la primera fase, amb ajuda de prototips si és necessari. En el cas de la tenda es pot realitzar un prototip per comprovar el seu funcionament a tots els nivells.

D. REALITZACIÓ DE LA SOL·LUCIÓ DEL PROBLEMA o fase de producció industrial, on es comprova la viabilitat industrial del projecte, es realitzen els plànols i tota la informació necessària per que es pugui produir i es fa el seguiment de tots els components a la indústria.

**OPCIÓ A****Exercici 2.1 (3 punts)**

Es pretén un primer aclariment on quedi reflectida la impossibilitat que el plàstic sigui emprat com a vestit. El seu ús per aquesta escomesa no és apte ja que és un material no transpirable.

Els seus possibles usos transcorren en un pla lúdic o escènic, amb la particularitat de que aquest vestit té la versatilitat de ser usat inflat o desinflat i per tant, preveu una transformació de la forma i de les possibles funcions que se li podrien atribuir, que són, entre d'altres que pugui trobar l'alumne,

- un canvi de volum,
- un canvi d'opacitat/ transparència,
- la flotabilitat sobre l'aigua que ofereix l'inflable,
- un major aïllament tèrmic proporcionat per la cambra d'aire.

**Exercici 2.2 (3 punts)**

L'evolució del plàstic havia aconseguit un material amb el qual era possible realitzar un recipient que no alterés en absolut ni el gust ni les olors dels aliments, com fins llavors havia fet el vidre. Es valoraran les aportacions del tipus:

- la superfície llisa –no porosa- del plàstic del recipient és apta per l'emmagatzematge dels aliments perquè no és tòxica i permet una gran higiene de les carmanyoles un cop utilitzades
- el tancament hermètic permet que els aliments es conservin millor limitant la seva exposició a l'oxigen.
- les formes dels recipients són estables i també permeten un bon emmagatzematge apilable dins la nevera o congelador.
- en el cas de caiguda no es trenca -com sí passaria amb objectes de vidre- ni es vessa el seu contingut.
- es pot cuinar per l'endema o per congelar, cosa molt important per la mestressa de casa moderna, etc...

**Exercici 2.3 (3 punts)**

Es pretén una reflexió sobre l'ús de l'ornament a partir de línies rectes, (tant característica de l'obra de MacKintosh) i de la seva diferència amb les línies corbes del Modernisme català. Es poden valorar a parts iguals la descripció de la cambra, la descripció a grans trets del que es recordi del disseny d'interiors del modernisme català i de la comparació d'ambdós.

**Exercici 3 (4 punts)**

Es valoraran:

- El procés seguit per arribar a una proposta definitiva prou funcional.
- La coherència del codi gràfic emprat a les tres etiquetes, mantenint la mateixa composició, tipografia i variacions de la gama cromàtica.
- La legibilitat de la tipografia i la bona jerarquització de tots els elements gràfics.
- La claredat i pulcritud en la presentació d'esbossos i proposta final.

**OPCIÓ B****Exercici 2.1 (3 punts)**

Els trets identificatius més clars a comentar són:

- la gama cromàtica, on el fons pla i el color de la pròpia fruita creen aquests contrastos de colors molt vius i àcids.
  - la textura que adopta la fruita és la de la mateixa ampolla d'aquesta coneguda marca de suc.
  - la composició tan ben definida i idèntica per al cartell de cada fruita diferent, que atorga coherència a tota la sèrie de cartells.
- També es poden considerar altres a criteri, com per exemple, la repetició del logotip en la seva forma típica, etc ...

**Exercici 2.2 (3 punts)**

Es pretén un primer aclariment on quedi reflectida la impossibilitat que el plàstic sigui emprat com a vestit. El seu ús per aquesta escomesa no és apte ja que és un material no transpirable.

Els seus possibles usos transcorren en un pla lúdic o escènic, amb la particularitat de que aquest vestit té la versatilitat de ser usat inflat o desinflat i per tant, preveu una transformació de la forma i de les possibles funcions que se li podrien atribuir, que són, entre d'altres que pugui trobar l'alumne,

- un canvi de volum,
- un canvi d'opacitat/ transparència,
- la flotabilitat sobre l'aigua que ofereix l'inflable,
- un major aïllament tèrmic proporcionat per la cambra d'aire.

**Exercici 2.3 (3 punts)**

L'evolució del plàstic havia aconseguit un material amb el qual era possible realitzar un recipient que no alterés en absolut ni el gust ni les olors dels aliments, com fins llavors havia fet el vidre. Es valoraran les aportacions del tipus:

- la superfície llisa –no porosa- del plàstic del recipient és apta per l'emmagatzematge dels aliments perquè no és tòxica i permet una gran higiene de les carmanyoles un cop utilitzades
- el tancament hermètic permet que els aliments es conservin millor limitant la seva exposició a l'oxigen.
- les formes dels recipients són estables i també permeten un bon emmagatzematge apilable dins la nevera o congelador.
- en el cas de caiguda no es trenca -com sí passaria amb objectes de vidre- ni es vessa el seu contingut.
- es pot cuinar per l'endemà o per congelar, cosa molt important per la mestressa de casa moderna, etc...

**Exercici 3 (4 punts)**

Es valoraran:

- El procés dut a terme i una bona simplificació de la proposta definitiva.
- La sol·lució aportada i la seva efectivitat impermeable en el cas donat.
- Una expressió correcta de les tres dimensions a nivell de croquis o dels sistemes de representació, una bona acotació i referències escrites clarificadores.
- La claredat i pulcritud en la presentació d'esbossos i proposta final.

**SÈRIE 5****Exercici 1 (3 punts)**

És molt important que es faci una reflexió a l'entorn de l'antropometria i les relacions mètriques entre l'home i els dos tipus d'ordinadors. Les diferències afecten principalment a la posició de la pantalla, al teclat i al ratolí –sense comptar que un ordinador portàtil es pot connectar opcionalment al ratolí, la pantalla i el teclat de sobretaula-. El ordinador personal de sobretaula permet una major mobilitat dels components, mentre que al portàtil, o el teclat queda molt alt o la pantalla molt baixa. És interessant reflexionar sobre el fet que la separació dels components implica més possibilitats d'adaptació a les mides personals de cada usuari.

Es fa notar que la diferència de pes, d'espai que ocupen o facilitat de transport no entren dins del camp de l'antropometria –encara que sí de l'ergonomia -.

**OPCIÓ A****Exercici 2.1 (3 punts)**

Es valoraran els comentaris del tipus:

- hi ha un gran procés de simplificació per tal de condensar gran quantitat d'informació en un espai tant reduït;
- el traçat del recorregut del metro s'ha geometritzat, sacrificant de vegades la ubicació real de les estacions, que es presenten artificialment alineades en línies verticals; horitzontals o en un angle de 45 graus, per poder endreçar correctament tota la informació;
- la distància que s'ha marcat entre les estacions és exacta - mentre que cal suposar que realment estan a distàncies diferents -, amb la finalitat d'oferir més claredat;
- la identificació de les diverses línies de metro s'ha aconseguit adjudicant a aquestes colors molt diferenciats;
- els colors del fons són neutres, amb tints clares tramades, per tal de no interferir amb la informació de les línies, que llueixen amb colors vius i saturats;
- el tram de carrers de la ciutat s'ha simplificat considerablement, constant-hi només les vies i carrers principals que serveixin únicament per guiar a l'usuari ;
- la tipografia està tractada amb gran simplicitat per què la lectura sigui ràpida i eficient; etc.

**Exercici 2.2 (3 punts)**

Cal diferenciar, en un principi, les parts estructurals del patinet, atenent a les diferents definicions que pugui donar l'estudiant de cadascuna, com les rodes, la plataforma que hi ha entre les dues, el parafang de la roda posterior, el manillar i el tub que el connecta amb la resta de l'artefacte. També cal explicar-ne les funcions de cadascuna de les parts mencionades.

Exemple de descripció de funcions a partir d'una part estructural:

- Parafang posterior: Les funcions que aconsegueix consisteixen en evitar el fang, aigua o pols de la via transitada, evitar una frenada involuntària amb els peus, que els pantalons o calçat pateixin "rosament", ...

**Exercici 2.3 (3 punts)**

Les necessitats de la botiga de roba de senyora entren dins de l'enumeració de que els clients puguin observar i tocar les peces de roba, emprovar-se-les i mirar-se, de que els venedors disposin d'una superfície on embolicar i cobrar els articles, una ambientació que transmeti la idea de qualitat i luxe parella a la roba que es ven, etc..

La sabateria infantil, en canvi, necessita un magatzem més gran per guardar totes les caixes de sabates, unes superfícies on poder seure per emprovar les sabates als més petits, un espai lúdic per entretenir als petits perquè no vulguin marxar de la botiga, una ambientació acord a nivell de colors i formes, etc..

Un tret important és destacar que la mercaderia, a la botiga de roba, està gairebé tota a la vista dins la mateixa botiga, mentre que la sabateria necessita força lloc d'emmagatzematge i un aparador on exhibir tots els models. Que la circulació a peu és evident a la primera per examinar tots els models, mentre que a la sabateria prima la necessitat d'asseure's. Que els provadors per a roba necessiten privacitat mentre que emprovar-se unes sabates és molt més públic. Cadascun d'aquests arguments es valorarà depenent del raonament més o menys acurat.

**Exercici 3 (4 punts)**

Es valorarà especialment:

- La composició, diagramació o arquitectura gràfica de la portada dels llibres.
- El funcionament gràfic com a codi i la possibilitat de realitzar una col·lecció sencera amb els paràmetres esbossats.
- La solució emprada quan el títol és molt llarg versus un títol d'una sola paraula de pocs caràcters.
- La presentació gràfica dels din A3 i la qualitat plàstica d'esbossos i esquemes en general.

**OPCIÓ B****Exercici 2.1 (3 punts)**

Es valoraran els comentaris del tipus:

- hi ha un gran procés de simplificació per tal de condensar gran quantitat d'informació en un espai tant reduït;
- el traçat del recorregut del metro s'ha geometritzat, sacrificant de vegades la ubicació real de les estacions, que es presenten artificialment alineades en línies verticals; horitzontals o en un angle de 45 graus, per poder endreçar correctament tota la informació;
- la distància que s'ha marcat entre les estacions és exacta - mentre que cal suposar que realment estan a distàncies diferents -, amb la finalitat d'oferir més claredat;
- la identificació de les diverses línies de metro s'ha aconseguit adjudicant a aquestes colors molt diferenciats;
- els colors del fons són neutres, amb tints clares tramades, per tal de no interferir amb la informació de les línies, que llueixen amb colors vius i saturats;
- el tram de carrers de la ciutat s'ha simplificat considerablement, constant-hi només les vies i carrers principals que serveixin únicament per guiar a l'usuari ;
- la tipografia està tractada amb gran simplicitat per què la lectura sigui ràpida i eficient; etc..

**Exercici 2.2 (3 punts)**

Es valoraran les capacitats mnemotècniques i analítiques per descriure bàsicament dos trets que són:

- les semblances que hi ha entre les diferents marques, que utilitzen semblants tipus de fons, de grans imatges (les fruites) en relació a tot el tetra-brik, ...
- la identitat que aconsegueix una pròpia marca en una mateixa gamma de productes, aplicant un codi gràfic uniforme a tots els sucus quan a composició i tipografia però identificant molt clarament les diferents fruites.

**Exercici 2.3 (3 punts)**

Les necessitats de la botiga de roba de senyora entren dins de l'enumeració de que els clients puguin observar i tocar les peces de roba, emprovar-se-les i mirar-se, de que els venedors disposin d'una superfície on embolicar i cobrar els articles, una ambientació que transmeti la idea de qualitat i luxe parella a la roba que es ven, etc..

La sabateria infantil, en canvi, necessita un magatzem més gran per guardar totes les caixes de sabates, unes superfícies on poder seure per emprovar les sabates als més petits, un espai lúdic per entretenir als petits perquè no vulguin marxar de la botiga, una ambientació acord a nivell de colors i formes, etc..

Un tret important és destacar que la mercaderia, a la botiga de roba, està gairebé tota a la vista dins la mateixa botiga, mentre que la sabateria necessita força lloc d'emmagatzematge i un aparador on exhibir tots els models. Que la circulació a peu és evident a la primera per examinar tots els models, mentre que a la sabateria prima la necessitat d'asseure's. Que els provadors per a roba necessiten privacitat mentre que emprovar-se unes sabates és molt més públic. Cadascun d'aquests arguments es valorarà depenent del raonament més o menys acurat.

**Exercici 3 (4 punts)**

Es valorarà especialment:

- La funcionalitat explícita i implícita de la il·luminària projectada.
- La simplicitat en la forma o resultat final com a objecte.
- La correcció en els esbossos, croquis i esquemes en general
- La qualitat en la presentació gràfica dels din A3 en general.